

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

בפני כב' השופטת יעל הניג

תובעים
1. פלונית [קטינה]
2. פלונית
4. פלונית ז"ל
ע"י עו"ד בן נתן

נגד

נתבעים
1. פלוני – לא הגיש סיכומים
2. פלוני – פסק דין בהיעדר הגנה
3. פלוני – פסק דין בהיעדר הגנה
4. פלוני
5. מדינת ישראל
ע"י עו"ד פורגש

פסק דין

1

2

תביעת נזיקין של קורבן סחר בנשים. התביעה מוגשת על ידי עיזבונה.

3

4

הצדדים והעילות

5

1. התובעת 2 הינה בתה והיורשת של המנוחה תובעת 3. היא הגישה את תביעתה באמצעות

6

תובעת 2 שהינה אמה של המנוחה וסבתה. ביוני 2001 או בסמוך הוברחה המנוחה ארצה, נסחרה

7

והועסקה בזנות, לימים נעצרה על ידי משטרת ישראל, העידה במשטרה נגד סוחריה, נשארה בארץ

8

בהיתר וביום 4.7.03 התאבדה.

9

10

2. העילה כלפי נתבעים 1 – 4 נובעת ממעשיהם הישירים. הם העסיקו את המנוחה בזנות וסחרו

11

בה כל אחד לפי חלקו בשרשרת הסחר. המדינה הגישה נגד הנתבעים כתבי אישום, לימים תיקנה

12

אותם, הנתבעים הודו, הורשעו ודינם נגזר [תפ"ח 1107/02].

13

14

3. נתבעת 5 הינה המדינה, לגביה נטען שאפשרה את עבירות הנתבעים 1 – 4 במנוחה ולא מנעה

15

אותן על אף שידעה על מעשיהם. העיזבון מעלה שתי עילות מרכזיות כלפי המדינה. אחת, רשלנות

16

באי מניעת עוולות הנתבעים 1 – 4. שנייה שותפות וסיוע לביצוע עוולות אלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1
2 4. ג. הנתבע 1 [שיכונה – הנתבע] התגונן, העיד ונחקר אך לא הגיש סיכומים. לפיכך דינו כדין
3 בעל דין שלא התייצב במשפטו והעזיבון זכאי ליטול נגדו פסק דין. נגד נתבעים 2 ו 3 – ניתנו
4 פסקי דין בהיעדר הגנה. אשר לנתבע 4 – הצדדים הגיעו להסכם פשרה שאושר בפסק דין. נותר אם
5 כן לקבוע את היקף הפיצוי בו חב הנתבע לעזיבון ולדון בתביעת העזיבון נגד המדינה, שאלת
6 אחריותה ובמידה שתיקבע אחריותה, בהיקף הפיצוי.
7

רקע ועובדות שאינן עוד במחלוקת

8
9 הערה כללית – העובדות כלפי הנתבע בפרק זה מבוססות על הממצאים שנקבעו בהליך הפלילי
10 ועל עדותו בתביעה שלפניי. הוא לא ביקש וממילא גם לא קיבל היתר לסתור את הממצאים בהליך
11 הפלילי.
12

13 5. **עבירות הסרסרות** - במועד לא ידוע, לפחות כארבע שנים טרם הגשת כתב האישום, החל
14 הנתבע לסרסר בנשים לשם זנות באזור אילת. כשנתיים לאחר מכן חבר אליו נתבע 2 והפך
15 לשותפו. השניים הקימו והפעילו מערך של "שירותי ליווי" המבוסס על נשים זמינות, דירות, קו
16 טלפון ופרסומים בעיתונות המקומית. וכך פעל המערך: השניים שכרו דירות ושיכנו בהן את
17 הנשים בצוותא. הנשים הופעלו באמצעות "משרד" או "משרדים" שהינם בעצם מענה אנושי לקו
18 טלפון. ה"משרדים" נשאו אמנם שמות שונים אך כולם הופעלו באמצעות קו טלפון אחד על שם
19 אחד מהם. ה"משרד" היה שולח נשים לבתי מלון בהם שהו הלקוחות ועל פי הזמנה טלפונית
20 שלהם והנשים כמצופה סיפקו ללקוחות את השירות.
21

22 6. **עבירות הסחר** - במשך הזמן החלו השניים לסחור בנשים לשם העסקתן בזנות במערך שלהם
23 ואף למכור אותן לסרסורים אחרים. הם יצרו קשר עם "מתווכים" ה"מגייסים" נשים בחו"ל והללו
24 היו שולחים להם קבוצות נשים מלוות באנשי קשר למצרים. הנשים היו מוכרות ארצה דרך גבול
25 מצרים – ישראל שלא כחוק ובאמצעות בדואים, תוך שהן מותירות את דרכוניהן מאחור. הנשים
26 היו נאספות על ידי קונים מיועדים ואם לא היו כאלו, היו מועברות לסוחרים אחרים שהיו מציעים
27 אותה למכירה לאחרים לשם עיסוק בזנות. השניים חיו על רווחי הנשים שהתקבלו מעיסוקן בזנות
28 בידיעה ותוך ניצול העובדה שהן שוהות בישראל שלא כחוק. הם אילצו את הנשים להחזיר להם
29 את עלות רכישתן בכך שתעסוקנה בזנות במשך חודש שלם ללא תמורה. בהמשך גבו מהן חלק
30 מהאתנן שקיבלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 לתעלה עמוקה, אפלה ואכזרית זו התגלגלה המנוחה.
2
3 7. המנוחה נולדה בשנת 1982 והתגוררה עם בתה ואמה במולדובה. בחודש מאי 2001 או בסמוך,
4 פנתה ל"מתווכים" בחו"ל מתוך מטרה להגיע לישראל ולעסוק כאן בזנות. הללו הבטיחו לה
5 שתשתכר בישראל כ - \$1,000 לחודש מעיסוק בזנות. בסביבות יוני 2001, לאחר שקיבלה
6 מהמתווכים כרטיס, טסה ממוסקבה למצרים והוברחה באמצעות בדואים וביחד עם נשים אחרות,
7 דרך הגבול ממצרים לישראל. בצד הישראלי המתין לנשים נתבע 3, לקח אותן לתל אביב ושיכן
8 אותן במכון לשירותי מין, בידעה שהן שוהות בישראל שלא כחוק.
9
10 8. כעבור מספר ימים הגיע הנתבע למכון ועל דעתו ובהסכמתו של נתבע 2 רכש מנתבע 3 את
11 המנוחה ואישה נוספת, לקח אותן ושיכן אותן באחת הדירות שלהם באילת. למחרת הודיע הנתבע
12 למנוחה שרכש אותה מנתבע 3 תמורת \$7,000 והיא תיאלץ לעבוד עבורו ועבור נתבע 2 במשך
13 חודש ללא תמורה על מנת להחזיר להם את הוצאות הבאתה ארצה. וכך עשתה. בהמשך נאלצה
14 לעבוד עבור השניים בזנות ולהעביר להם את "חלקם" כספי האתנן שקיבלה.
15
16 9. להווה ידוע – החל משנת 1998 שימש הנתבע כמקור מודיעיני עבור משטרת אילת והופעל על
17 ידי מפעילים מטעמה. במקביל ובמועדים שלא התבררו ועד כולל שנת 2001, הוכרו על ידי
18 זרועותיה השונות של המשטרה כ"יעד איסוף" [לאיסוף מידע על עבריינות], כ"יעד אדם" [מסומן
19 כ"מחולל פשיעה"] וכ"יעד מחוזי" [עבריינות הדורשת רמת חשיפה רחבה וגבוהה של מחוז
20 במשטרה]. תחילה סומן על רקע חשדות ומידעים על עיסוקו בסרסרות, בשלב מאוחר, ובמועד
21 שלא התברר, על רקע חשדות ומידעים על עיסוקו בסחר נשים. יוצא שבמועדים בהם עבדה
22 המנוחה עבורו הופיע כבר הנתבע על ה"רדאר" המשטרה.
23
24 10. באוקטובר 2001 לערך, כ - 4 חודשים לאחר שהביאה לאילת, מכר הנתבע את המנוחה
25 לנתבע 4 שפעל בתל אביב. ימים ספורים לאחר מכן, ב - 18.10.01 ובמסגרת פעולות אכיפה
26 שביצעה, איתרה משטרת ישראל את המנוחה בדירה בה התגוררה עם חברה שאף הוא שוהה בלתי
27 חוקי בישראל. המשטרה העבירה אותה לאכסנייה בתל אביב, שמרה אתה על קשר ושילמה לה
28 קצבה חודשית של כ - 800 ₪. במרץ 2002 מסרה המנוחה הודעה מפורטת במשטרה ובה
29 הפלילה את נתבע 4 וסוחר נוסף שאינו נתבע בתביעה זו. היא לא מסרה דבר על הנתבע ועל שותפו
30 נתבע 2. במועד לא ידוע בשנת 2002 הפעילה המשטרה סוכן סמוי, אף הוא סוחר נשים, כנגד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 הנתבע. הסוכן הקליט והפלילי אותו. במאי 2002 עצרה המשטרה את הנתבע. המנוחה שבאותה
2 עת כבר עזבה את האכסניה, אותרה על ידי המשטרה במסעדה בה עבדה. המנוחה מסרה במשטרה
3 עדות מפלילה על הנתבע והסכימה להעיד נגדו במשפט.
4
5 11. ב – 7.6.02 הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד הנתבע, נתבע 2 ואחרים
6 בגין פרשת הסחר. בהתייחס למנוחה, כלל כתב האישום בנוסף לעבירות סחר, סרסרות והעסקה
7 שלא כדין גם עבירות של אינוס ומעשה סדום וכן פירוט של התעללותו בה. אך המדינה הגיעה עם
8 הנתבע להסדר טיעון על פיו תוקן כתב האישום על ידי מחיקת העבירות של אינוס ומעשה סדום,
9 הנתבע הודה והורשע ביום 5.2.03. מאחר שההרשעה הושגה על יסוד הסדר הטיעון, לא נדרשה
10 המנוחה להעיד ולא פרסה את גרסתה הרחבה אודות המעשים שנעשו בה. ביום 3.3.03 גזר בית
11 המשפט המחוזי על הנתבע 12 שנות מאסר, מתוכן 10 שנים בפועל ושנתיים על תנאי. אף יתר
12 הנתבעים הודו במסגרת עסקאות טיעון, הורשעו ודינם נגזר. ביום 10.4.03 ערערו הנתבע ונתבע 2
13 לבית המשפט העליון על חומרת העונשים שנגזרו עליהם.
14
15 12. עם הרשעתם של הנתבע ונתבע 2 הגישה נגדם המנוחה תביעה נגרת להרשעה. בנוסף
16 ובהמשך הגישה עתירה מנהלית על מנת שהמדינה תאפשר לה להישאר בישראל.
17
18 13. בעת הזו התגוררה המנוחה עם אותו חבר בדירה שכורה. ביום 4.6.03 הספיקה לחתום על
19 תצהיר במסגרת התביעה הנגרת. ביום 4.7.03 נמצאה תלויה ללא רוח חיים בדירה. ד"ר קוגל
20 מהמרכז הלאומי לרפואה משפטית קבע כי מותה נגרם עקב תשניק מכני בעקבות הידוק לולאה על
21 הצוואר. אין כיום מחלוקת שהמנוחה התאבדה. התביעה שלפניי הוגשה לאחר התאבדותה.
22
23 14. ביום 28.9.04 ובהסכמת המדינה הפחית בית המשפט העליון את עונש המאסר של הנתבע ל –
24 11 שנים, מתוכן 9 שנים בפועל. אף עונשו של נתבע 2 הופחת בשנה. כעבור 6 שנים ולאחר
25 "הפחתת שלישי" שוחרר הנתבע.
26
27
28

המחלוקות

שאלת האחריות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 15. מאחר שהנתבע לא הגיש סיכומים, עומדים נגדו לא רק ממצאי פסק הדין הפלילי אלא גם
2 גירסתה הרחבה של המנוחה בדבר עבירות אינוס, סדום ובפועל ניצול, התעללות וגזלת כספי
3 אתנן. השאלה היחידה הינה בתביעה נגדו הינה לגבי היקף הפיצוי.
4
- 5 16. שונים הדברים ביחס למדינה. אשר לעילת הרשלנות – האם אחראית המדינה לנזקי המנוחה
6 בשל אי מניעת פשע? לטענת העיזבון מתבטאת רשלנותה של המדינה בשתיים אלו:
7
- 8 אחת, תחנת אילת לא אספה ראיות כנגד הנתבע על אף ידיעתה הברורה שהוא מבצע עבירות של
9 סחר. השוטרים אף היו מודיעים לו מראש על פשיטות. על כן הבין והיה עליו להבין שהמשטרה
10 מתירה לו להמשיך בביצוע העבירות.
11
- 12 שתיים, כשל תקשורת בין תחנת אילת לבין ימ"ר תל אביב ולימ"ר דרום, בין היתר עקב אי העברת
13 המידע מהתחנה לימ"רים. אלמלא פעולה עצמאית של הימ"רים כנראה שהנתבע לא היה נעצר
14 לעולם.
15
- 16 לטענת המדינה לא הוכיח העיזבון את שתי טענותיו, ודאי לא בראיות קבילות:
17
- 18 אשר לטענה הראשונה, הנתבע הוזהר שלא לבצע עבירות וכי אין לו חסינות מפני הליכים ככל
19 שייעצר ויועמד לדין. המדינה מכחישה שהודע לו מראש על פשיטות. עבירות הסחר הינן עבירות
20 חשיפה. מאחר שהנתבע פעל באמצעות "משרדי ליווי" ומודיע טלפוני, העביר את הנשים מדירה
21 לדירה, הזנות בוצעה מחוץ לדירות והנשים לא שיתפו פעולה עם המשטרה ולא מסרו נגדו מידע
22 מפליל וגורשו מהארץ עם חשיפתן, לא ניתן היה לאסוף נגדו די ראיות על מנת לעצרו ולהעמידו
23 לדין, לא בעבירות הסרסרות ובפרט לא בעבירות הסחר. המשטרה הצליחה לאסוף ראיות כאלה רק
24 לאחר הפעלה תקדימית של סוכן סמוי נגדו ואזי נעצר והועמד לדין.
25
- 26 אשר לטענה השנייה, לא היה כל נתק בין תחנת אילת לבין הימ"רים וכולם שיתפו פעולה על מנת
27 לחשוף את עבירותיו של הנתבע. תחנת אילת היא העבירה את מלוא המידע לימ"רים ואף המליצה
28 להכריז על הנתבע כ"יעד מחוזי".
29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

17. האם אחראית המדינה לנזקי המנוח כשותפה לעבירות וכמסייעת לביצוען. לטענת העיזבון יש בהתנהלות המדינה עד לפעולת הימ"רים משום עידוד, היתר מפורש או היתר במשתמע לעבירות שביצע הנתבע לחלופין סיוע להן או עצימת עין ביודעין.

המדינה מכחישה כל אלה וטוענת שלא הוכחו.

18. העיזבון טוען בסיכומי תשובה שלא היה עליו להביא ראיות ישירות ודי בראיות כפי שעלו במשפט. המדינה יכולה הייתה לעצור את הנתבע לעל יסוד החשדות והמידע שהיה ברשותה על עבירותיו, שהללו גיבשו חשד סביר הנדרש למעצר, שמעצר היה יכול להביא לגיבוש די ראיות נגדו על מנת להעמידו לדין או להרתעתו מהמשך ביצוע העבירות, לחילופין היה עליה להזהירו מפורשות מפני מעצרו, הן בקשר לעבירות הסרסרות והן בקשר לעבירות הסחר. בנוסף היה עליה לפעול מוקדם יותר על מנת לגבש ראיות הנדרשות להעמדתו לדין.

שאלת הקשר הסיבתי

19. במידה שתיקבע אחריות מדינה, האם הוכיח העיזבון קשר הסיבתי בין התנהלות המדינה לבין התאבדותה של המנוחה ויתר נזקיה. לטענת העיזבון חוותה המנוחה כמו קורבנות סחר אחרות קשיים נפשיים גדולים מנשוא. העיזבון מבסס טענה זו על מחקרים המצביעים על התופעה. לטענתו קיים קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין עבירותיו של הנתבע והתעללותו בה לבין ההתאבדות.

המדינה מכחישה טענה זו שלדבריה לא הוכחה. הדרך להוכיח טענה זו היא באמצעות חוות דעת מומחה ולא באמצעות מחקרים. בנוסף, סבלה של המנוחה אינו שונה מסבלן של קורבנות סחר רבות, שלא התאבדו. הוכח כי עובר להתאבדותה הייתה המנוחה במצב טוב, לא מדוכאת, לא נצפו אצלה סימני מצוקה ולא היה על המדינה לצפות את התאבדותה. המדינה טוענת לקיומן של אינדיקציות לגורמי התאבדות אחרים.

היקף הנזקים

21. העיזבון העלה בסיכומיו ראשי נזק שונים והצביע על מצבה הכלכלי של המנוחה ושל משפחתה. ראשי הנזק הנטענים הם השבה וגזל של כספי האתנן, הפסדי השתכרות בשנים האבודות, פגיעה בזכויות חוקתיות, כאב וסבל ומבקשת לפסוק גם פיצויים עונשיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1
2 המדינה מכחישה את הנזק, לטענתה מנוע העיזבון לדרוש אותם שכן פורטו לראשונה בסיכומיו,
3 המצב הכלכלי של המנוחה ומשפחתה אינו רלוונטי לקביעת הפיצוי, לא ניתן לתבוע מהמדינה
4 פיצוי אלא מהנתבע בלבד, לא הוכחו הפסדי השתכרות. בנוסף, אין לפסוק נגד המדינה פיצויים
5 עונשיים.

6
7 העיזבון טוען בסיכומי התשובה שדי בראשי הנזק שפורטו בתביעתו.

8
9 טענה חלופית של המדינה כי ככל שתימצא אחראית, אין לייחס לה אשם תורם. אין לחייב אותה
10 בפיצוי לפי העיקרון של מעוולים יחד ויש להפריד בין הפיצוי שייפסק נגדה לבין הפיצוי שייפסק
11 נגד הנתבע ולקבוע אותו לפי מידת האשמה המוסרית. לפיכך אין לחייבה בפיצוי אלא את הנתבע
12 בלבד, ולחילופין לחייבה בפיצוי בשיעור נמוך.

13
14 **הראיות**
15 הערה כללית – הפירוט להלן לקוח מגרסאותיהם של העדים עצמם וכפוף לתשובותיהם במסגרת
16 החקירות הנגדיות.

17
18 22. מטעם העיזבון העידו עו"ד עדי וילינגר ממוקד הסיוע לעובדים זרים, תחום סחר בבני אדם
19 ועו"ד סיגלית זוהר מהסיוע המשפטי. השתיים העידו על ביקורן בבית מגוריהן של התובעות,
20 במולדובה, ביוני 2008. הן העידו על תנאי מגורים עלובים וקשים ואף הגישו תמונות מביקורן.
21 כמו כן העידה עו"ד נעמי לבנקורן, מנהלת המחלקה המשפטית בפרויקט המאבק בסחר בנשים.
22 עו"ד לבנקורן מסרה על גרסת המנוחה כפי שנמסרה לה, לרבות על איומים שהשמיע כלפיה נתבע
23 2 בשם הנתבע לאחר שמסרה הודעה מפלילה במשטרה נגד הנתבע. היא הגישה תצהיר עליו
24 חתמה בפניה המנוחה ב – 21.7.02 לתמיכה בבקשתה לקבלת אשרת שהייה בישראל. אין ספק
25 שעו"ד לבנקורן מעידה כאן עדות שמיעה אך בהיעדר התנגדות במועד התרתי את קבילותו של
26 התצהיר. שאלה אחרת היא מה משקלו. המנוחה פירטה בתצהיר את סבלה, את כפייתו על ידי
27 הנתבע לקיים יחסי מין ללא הפסקה, עם לקוחות רבים מדי יום, שבעה ימים בשבוע, את אינוסה
28 בפועל ומעשי סדום שביצע בה הנתבע עם הבאתה לאילת, את האיסור עליה ועל יתר הנשים לצאת
29 מהדירות בהן שוכנו, למעט כאשר נשלחו אל הלקוחות בבתי מלון ואת פחדן שלה ושל הנשים
30 מהנתבע. היא מצהירה שכאשר יצאה פעם אחת מהדירה בה שוכנה ושיחקה עם ילדה, נצפתה על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 ידי "אנשים", הוחלט שהיא בעייתית ועל רקע זה מכר אותה הנתבע לסוחר נשים מתל אביב.
2 ועוד היא מצהירה שפחדה מהמשטרה שכן ידעה כמו כל הנשים על יחסיו הטובים של הנתבע עם
3 המשטרה, שפעם הגיעו לדירה שוטרים ואמרו לנשים שעוצרים אותן אך אז הגיע חבר של הנתבע
4 ולקח את השוטרים משם. לדבריה לא ברחו מהדירה משום שידעה שיש לנתבע חברים במשטרה
5 ולכן אין לה סיכוי להימלט ממנו.
6
7 23. הנתבע מטעם עצמו, ניסה לצמצם את המיוחס לו כלפי המנוחה ובכלל, התיימר להכחיש את
8 העובדות בהן הודה במשפט הפלילי והכחיש את התעללותו במנוחה, את האונס ומעשה הסדום
9 המיוחסים לו מעבר להרשעה. מאחר שההרשעה על מכונה עומדת וכך גם תצהירה הקביל של
10 המנוחה לגבי המיוחס לו מעבר להרשעה, הרי גרסתו אינה קיימת בפני בית המשפט שכן לא
11 התייצב למשפטו משום שלא הגיש סיכומים, לא הותר לו לסתור את ממצאי ההרשעה והוא לא
12 הביא גרסה קבילה הסותרת את גרסתה של המנוחה בתצהירה. הנתבע הגיש את תצהירה של
13 המנוחה שצורף לעתירתה המנהלית ואשר נחתם בפני עורכת דינה סמדר בן נתן ואשר אין בו
14 פירוט של טענותיה כלפיו. לכך אין כל משמעות שכן הוגש תצהירה המלא של המנוחה במסגרת
15 התביעה הנגרת ולא בוסס שחזרה בה מגרסתה לאחר מכן מה גם שאין סתירה בין התצהירים.
16 כבר עתה אני קובעת שהעזובן זכאי ליטול נגדו פסק דין על מלוא נזקיו.
17
18 ביחס להגנת המדינה הוסיף הנתבע והעיד שבתמורה להיותו מודיע משטרתי הותר לו להמשיך
19 ולבצע עבירות סחר.
20
21 24. מטעם המדינה העידו **פקד הרצל מויאל**, קצין מודיעין ובילוש באילת, **סני'צ מיכאל חיים**,
22 ממפלג מודיעין בימ"ר דרום, **רפ"ק אלי קפלן**, קצין חקירות בימ"ר תל אביב, **עו"ד אסף רוזנברג**
23 שייצג את המדינה בערעור בבית המשפט העליון **ועו"ד איתי פרוסט**, אשר ייצג את המדינה
24 בהליכים בבית המשפט המחוזי, בדק את העניין לקראת הדיון בבית המשפט העליון ובנוסף ליווה
25 את טיפול המדינה בפעולות אכיפה כנגד סוחרי נשים. כולם העידו שהמשטרה פעלה נגד הנתבע
26 באופן המקסימאלי והמרבי הן לאור האמצעים שעמדו לרשותה טרם תיקון חוק העונשין ואף
27 לאחר התיקון זאת בהתחשב בקושי לבסס נגדו די ראיות לצורך מעצרו ולצורך העמדתו לדין. **פקד**
28 **מויאל** ששימש כז מודיעין בתחנת אילת והיה אחראי על השוטרים שהפעילו מודיעים לרבות
29 הנתבע, העיד על פעולות התחנה לרבות על קשר עם הימ"רים. בין היתר העיד שמפעילו הישיר
30 של הנתבע היה שרון דוד. הוא לא יכול היה להעיד מידיעה אישית אם שרון הזהיר את הנתבע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 שלא לעבור עבירות. אך העיד על הנוהל לעשות כן ובעיקר על כך שהוא עצמו הזהיר את הנתבע
2 אישית שלא לעשות זאת. עוד העיד שהנשים היו נשלחות ללקוחות מדירות נסתרות, שהיו
3 מועברות מדירה לדירה, שלא ניתן היה לפעול לסגירת "מכון ליווי" שלא פעל ממקום אחד, ושכן
4 נערכו פשיטות, משטרתיות על הדירות ושהמשטרה גם פעלה נגד מפיצי הפרסומים של שירותי
5 ה"משרד". עוד העיד שהמשטרה אף ערכה חיפוש בדירתו של הנתבע ועצרה בה שוהה בלתי
6 חוקית. לאור המורכבות והקושי, הופעלו הימ"רים בסיוע מידעים שקיבלו מהתחנה. **סנ"צ חיים**
7 העיד כי שימש מפקד יחידת העיקוב במפלג דרום וכן כאחראי על הפעלת מקורות ורכזים
8 במשטרה. הוא העיד על פעילות ימ"ר דרום ועל איסוף מידע ממקורות שונים ולא רק מהתחנה.
9 עוד העיד על הכרזתו של הנתבע כיעד אדם וכיעד מחוזי כגורם מחולל פשיעת סחר בבני אדם ועל
10 איסוף ראיות נגדו בנתונים של עבירת חשיפה, ראיות כנדרש להעמדה לדין מה שאכן הושג בסופו
11 של דבר. **רפ"ק קפלן** העיד על היותו ראש צח"מ בימ"ר תל אביב על מנת למגר תופעות פשיעה
12 שמקורן ביוצאי חבר העמים, לרבות בעבירות של זנות. כן העיד על ייעוד הצוות למיגור תופעת
13 הסחר לאחר התיקון בחוק העונשין והוספת עבירת הסחר, על כך שמדובר בצוות יחיד שחלש על
14 הפעילות בכל המדינה ויצר לעצמו שיטות עבודה ייחודיות. לדבריו מרגע שעלה שמו של הנתבע
15 כעוסק בסחר, החלו נגדו פעולות מודיעין בימ"ר במישור הגלוי ועל ידי היחידות החוקרות. **עו"ד**
16 **רוזנברג** העיד על האירועים ועל התנהלות מיטבית של המדינה במסגרת הליכי הערעור של הנתבע
17 לבית המשפט העליון ועל כך שלראשונה בערעור, העלה הנתבע את העובדה ששימש כמודיע
18 משטרתית באילת. עוד העיד כי עובדה זו שימשה עבור המדינה כנסיבה מקלה ולכן הסכימה
19 להפחתת העונש. **עו"ד פרוסט** העיד על פניית המשטרה אל הפרקליטות בראשית שנת 2002
20 בבקשה להפעיל נגד הנתבע סוכן סמוי, מה שאכן הותר וכן על מלחמתה של המדינה בכל
21 המישורים האפשריים ובכל האמצעים האפשריים בזמנים הרלוונטיים כלפי סרסורים וכלפי סוחרי
22 נשים.

דין

הדין ואכיפתו כלפי התופעה והעבריינות של סחר בנשים

25 25. הסקירה להלן מבוססת ברובה על עבודתו של עו"ד פרוסט – "הזונות הנעלמות מהעין,
26 נוכחות נפקדות במשפט הישראלי", וכן על עבודתה של ועדת החקירה הפרלמנטאית של הכנסת
27 למאבק בסחר בנשים בראשות ח"כ זהבה גלאון [להלן – "ועדת החקירה הפרלמנטאית"]. נכון
28 לתחילת שנות התשעים, נתפסו סרסורות והחזקת מקום לשם זנות כעבירות תועבה הפוגעות במוסר
29 ומכל המשתתפים במשולש זונה – לקוח – סרסור, הפלילו את הסרסורים בלבד, ראו סעיפים 199

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 204 – לחוק העונשין [חלק כללי] תשל"ז – 1977. החוק והחברה לא הכירו עד אותה תקופה
2 בתופעה של סחר בבני אדם ובנשים בפרט. ניסיונות המסרסים לחמוק מהפללה בין היתר על ידי
3 הפעלת "מכון עיסוי" או "משרד לשירותי ליווי", מקרים בהם בוחרת הזונה את לקוחותיה או בהם
4 היא נהנית ממרבית האתנן, לא צלחו [למשל, ע"פ 2885/93 תומר נ' מ"י, פד"י מח [1] 635 ועוד].
5 בע"פ 3529/91 תורג'מן נ' מ"י, [פד"י מז [1] 441] נדון עניינה של סרסורית המפעילה זונות
6 ב"מכון עיסוי". הסרסורית טענה שאין להפלותה לרעה ביחס לסרסורים אחרים רק משום ששכניה
7 התלוננו על הפעלת המכון ועל כן יש להקל בעונשה. שופטי הרוב המשנה לנשיא אלון והשופט
8 לוין דחו עמדה זו משום שלא ראו בהתנהלות המשטרה אכיפה בררנית אלא תוצאה של אוזלת יד
9 עקב מחסור בכוח אדם. אך מעבר לכך, הם העמידו במרכז ערך מוגן של מוסר הציבור או הצורך
10 לסלק "תועבה". לעומתם הציג שופט המיעוט חשין עמדה ליברלית לזמנה. מעבר להנמקה
11 הפורמליסטית לפיה יצרה מדיניות המשטרה דין למעשה, ניכר שהערך המוגן לשיטתו הוא רווחת
12 הציבור והצורך להגן עליו מפני מטרד.
13
14 26. פרקליטת המדינה אימצה את עמדתו של השופט חשין והוציאה בעקבותיה את הנחיה 2.2 .
15 על פי ההנחיה אין לפעול כנגד מכוני עיסוי אלא במקרים מוגדרים: א. יש במקום קטינים. ב.
16 העוסקות בזנות הודחו. ג. מקרי ניצול, סחיטה וכפייה. ד. מקרים בהם מתקיימת במקום פעילות
17 פלילית נוספת. ה. מקרי מטרד לשכנים. בכל המקרים הללו על המשטרה להזהיר על הפסקת
18 הפעילות הפלילית ובמידה ואינה מופסקת, להגיש כתב אישום.
19
20 27. החל מסוף שנות השמונים של המאה הקודמת החלה הקהילה הבינלאומית להכיר ולהתמודד
21 עם התופעה של **TRAFFICKING** - "עבדות מודרנית" ולענייננו, סחר באיברים, סחר בבני
22 אדם בכלל, שאחד מפניו הוא הסחר בנשים לצרכי זנות. תופעה זו כביכול על רקע של הגירת
23 עבודה, התגברה בין היתר על רקע הגלובליזציה, זניחות בני אדם עניים על פי מדד כלכלי במדינות
24 מוצאם, התפרקות ברה"מ לשעבר, הקלות בהתארגנות בינלאומית לביצוע עסקאות בבני אדם נוכח
25 התפתחות התקשורת והשינוע ועוד. כך באה לעולם בשנת 2000 אמנת פאלרמו במסגרת פעולת
26 האו"ם. האמנה רותמת את המדינות החתומות עליה למלחמה בסחר, לסיוע לקורבנות, תוך
27 הדגשת אפיוני התופעה והקורבנות. החקיקה הפדראלית האמריקאית לא רק שאימצה את האמנה,
28 היא הגדירה את התופעה כעבירה הבאה לפגוע בזכויות אדם, כ"שירות לא רצוני", "שעבוד חוב"
29 ו"כפייה". כמו כן הורתה על הקצאת משאבים לקיום חובת המדינה לטיפול בקורבנות הסחר ועל
30 הטלת סנקציות, בהן ניתוק יחסים כלכליים, עם מדינה שלא תעמוד בתנאי המלחמה בסחר. אפיוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 התופעה כפי שאף הוכרו לימים בפסיקה, למשל בע"פ 1609/03 בוריסוב נגד מ"י, פורסם בנבו,
2 הם בין היתר: העברת הקורבן באמצעות קניית בעלות על גופו ועל חירותו, שליטה בו באמצעים
3 פיסיים ומנטאליים, איומים עליו ועל בני משפחתו שנותרו בארץ המוצא, הגבלות פיסיות על
4 חופש התנועה שלו, נטילת תעודות המסע שלו, המשך שעבודו לאורך כל שרשרת הסחר גם לאחר
5 הכנסתו הלא חוקית אל המדינה, אילוץ לשלם לסוחרים את עלות הבאתו והיותו זר ותלוש ללא
6 מקורות תמיכה, תוך ניצול חולשתו, חרדתו מפני גילוי וגיורו וגדיעת מקור "פרנסתו". ראו גם
7 סקירותיו של עו"ד פרוסט והדיון בועדת החקירה הפרלמנטרית ב – 28.11.01

8
9 28. ישראל הפכה ליעד מועדף לסחר בנשים יוצאות חבר העמים. במאי 2000 התפרסם בישראל
10 דו"ח אמנסטי שהביא את קולן של קורבנות הסחר בארץ. בלשון המעטה, הדו"ח אינו מחמיא
11 להתמודדות המדינה עם תופעת הסחר. למעשה עולה ממנו שהמדינה לא נרתמה למלחמה בסחר.
12 המחוקק הזדרז, תיקן את חוק העונשין על ידי הוספה של סעיף 203א' וקביעת עונשי מאסר
13 ממושכים, בפרק של זנות ותועבה:

14
15 (א) המוכר או הקונה אדם להעסקתו בזנות או המתווך למכירה או לקניה כאמור, דינו-מאסר שש
16 עשרה שנים; לענין זה, "מוכר או קונה"-תמורת כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת.
17 (ב) הגורם לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר כדי שיעסוק בזנות, דינו-
18 מאסר עשר שנים.

19
20 תחולת התיקון מ – 21.7.00.

21
22 29. החוק המתוקן נוקט בביטויים המנוגדים לחלוטין לתכליתו וממשיך להתייחס אל הקורבן כאל
23 קניין וחפץ. לשון החוק אינה מבטאת את הערך המוגן שהוא זכויות וכבוד האדם של הקורבן. בתי
24 המשפט נחלצו והתגברו על לשון החוק. הם הכירו בחולשתן של מהגרות עבודה למטרת זנות
25 ונקטו בלשון חמורה וחד – משמעית: כך דימה השופט חשין לימים את המלחמה בסחר בבני אדם
26 למטרות זנות למלחמת ישראל בעמלק שאין בה שביתת נשק ואין בה פשרה [בש"פ 7542/00
27 חנוכוב נ' מ"י, פורסם בנבו]. השופט אנגלרד התבסס על חז"ל וראה בסחר משום גניבת נפש
28 האסורה בעשרת הדיברות ודינה – מיתה [בש"פ 291/01 רביאי נ' מ"י, פורסם בנבו]. בע"פ
29 11196/02 [פרודנטל נ' מ"י, פד"י נד [6] 40] חידדה השופטת בייניש וקבעה כי הסחר בנשים
30 הנתונות ל"חסדי" רוכשיהן ולניצול מחפיר פוגע בזכויותיהן ובכבוד האדם שלהן. בכך נקבע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 סופית הערך המוגן בעבירות הסחר לנגזרותיהן - כבוד האדם וחירותו. בכך סולק ונדחה הערך של
2 פגיעה במוסר או מטרד.
3
- 4 30. ביולי 2001 ולאחר התיקון לחוק נכללה ישראל ברשימה השחורה של משרד החוץ האמריקאי
5 של מדינות שאינן עומדות בקריטריונים המינימאליים של החוק האמריקאי למלחמה בסחר. עקב
6 כך ריחפה עליה סכנת סנקציות כלכליות. בשנים 2002 – 2004 התקדמה ישראל לדירוג בינוני
7 ברשימה לאור נקיטה באמצעים משמעותיים.
8
- 9 31. בתי המשפט דחו פעם אחר פעם טענות סוחרים על "רצון" הקורבן להגיע ארצה ולהיסחר
10 לזנות כמו גם על הימנעות הקורבן לעזרת הרשויות. נפסק שהתנהגות זו של הקורבן אינה תוצר
11 של רצון אוטונומי ואמיתי, ההיפך הוא הנכון. היא נובעת משלילת רצונה, מכפייה הן על ידי
12 הסוחר הרודה בה ומאיים עליה והן על ידי הנסיבות בהיותה שוהה שלא כחוק בישראל ואין בה
13 ללמד אלא על כניעה הישרדותית [השופט א. לוי בע"פ 3204/03 בן יעיש נ' מ"י, פד"י נח [1] 543
14 והשופט חשין בע"פ 7757/04 בורשטיין נ' מ"י, פורסם בנבו].
15
- 16 32. להשלמת התמונה – בשנת 2006 תוקן החוק בשנית במסגרת חוק איסור סחר בבני אדם
17 [תיקוני חקיקה] התשס"ז – 2006 והתווספו שלל סעיפים הלוכדים התנהגויות שונות אופייניות
18 לסחר, כשמטרת שירותי מין הינה רק אחת מהו. [ראו סעיפים 374 – 377]. כמו כן חוקקו חוקים
19 ותקנות המעמיקים את יכולת האכיפה כלפי סוחרים בבני אדם ואת ההגנה על הקורבנות. כך לגבי
20 החזקת אדם בתנאי עבדות ועבודת כפייה תוך שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחר, לרבות באיום,
21 הסתרתו או כליאתו של הקורבן, הפעלת שליטה ממשית בחייו, עיכוב תעודות המסע שלו ועוד.
22 כמו כן נקבעו עונשי מינימום, הסדרים להגנה על קורבנות עבירה, לרבות חובתו של בית המשפט
23 לפסוק להם פיצוי, סיוע משפטי בחינם, דיון בדלתיים סגורות, זכותם לקבל מידע, עזרה משפטית
24 בין מדינות, מנגנון חילוט של נכסים שהושגו בעבירות סחר והקמת קרן ייעודית שתקבל את
25 הנכסים ותקצה אותם לאכיפת החקיקה ולשיקום הקורבנות. ישראל הוצאה מהרשימה השחורה
26 של משרד החוץ האמריקאי. ראו גם הדו"ח המסכם של ועדת החקירה הפרלמנטארית ממרץ
27 2005.
28
- 29 33. נשוב כעת אל הדין והאכיפה ביחס לסחר בנשים – בתקופה הרלוונטית לתביעה, יוני –
30 אוקטובר 2001. במועדים אלה עמד כבר בתוקפו סעיף 203א' לחוק העונשין והחברה הכירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 בצורך לאסור על תופעת הסחר בנשים מלחמת חורמה. במקביל פעלה בכנסת ועדת החקירה
2 הפרלמנטרית. אחד הנושאים שעלו בישיבה משותפת עם פרקליטת המדינה השופטת ארבל מיום
3 28.11.01 היה הדרישה לשינויה של ההנחיה 2.2. לדעת היו"ר גלאון, יש צורך בשינויה באופן
4 שיאפשר אכיפה אפקטיבית של סעיפי החוק האוסרים סרסרות והחזקת מכוני ליווי, על אף
5 שהמשטרה כבר החלה לפעול ביתר תקיפות. אמנם ההנחיה אינה עוסקת באכיפת הדין נגד עבירות
6 סחר ואינה יוצרת דין. אך השופטת ארבל מסרה שהוכנה כבר טיוטת הנחייה חדשה ואף הביאה
7 אותה לעיון הועדה. סקירת הפסיקה והנתונים שהובאו בוועדת החקירה הפרלמנטרית אכן
8 מעלים הגברת האכיפה מצד המדינה.

9

10

הפעלת סוחר נשים כמקור מודיעיני

11 34. המשטרה בארץ ובעולם נזקקת להפעלת מודיעים, עבריינים פעילים, על מנת לקבל מידע
12 איכותי ומפילל על פעולות עברייניות של אחרים. מודיעים אלה מבצעים עבירות בשגרה ו"על
13 הדרך" אוספים מידע על אחרים ומעבירים אותו למשטרה. זהו כורח ידוע המבוסס על השלמה
14 בפועל עם עבריינות על מנת לסכל עבריינות חמורה בהרבה. הפללת המודיע בגין העבירות שהוא
15 עצמו מבצע עלולה לסכל את המלחמה בעבריינות החמורה ובכך לגרום לנזק עצום לציבור. על כן
16 משלימה המדינה עם עבריינות המודיע, עד גבול מסוים. אך המדינה אינה מסתפקת בהפעלת
17 מודיעים אלא יוזמת החדרת סוכנים סמויים אל הזירה העבריינית. כאן ומראש, מאפשרת המשטרה
18 פעולה עבריינית של הסוכנים על מנת לייצר אמינות אצל עברייני היעד ועל מנת שלא לחשוף את
19 הסוכנים בטרם עת. הסוכנים יכולים לבוא משורות המשטרה או לחצות את הקווים מעולם הפשע.
20 ההנחיה הקיימת של פרקליטת המדינה - מספר 14.6, מעודכנת ל - 2.11.92, עוסקת בהפעלת
21 סוכנים סמויים. על פי הנחיה זו על המשטרה ליידע ולהעמיד את הפעלתו של סוכן סמוי לפיקוח
22 פרקליט. במידה ויתברר שהסוכן חרג מההוראות שקיבל והמשיך לבצע עבירות, יש לשקול מידית
23 את הפסקת פעילותו ולדווח לפרקליט המלווה שאישר את הפעלתו. לא מצאתי הנחייה העוסקת
24 בהפעלת מודיעים.

25

26 35. בהקשר שלנו, המדינה הפעילה סרסורים כמקורות מודיעיניים עוד לפני התוכנה החברתית
27 והמשפטית לתופעת הסחר ובנתון לתפיסה הליברלית של השופט חשין בעניין תורג'מן ולהנחיה
28 2.2. כבר בדיון וועדת החקירה הפרלמנטרית מיום 4.6.01 סקר עו"ד פרוסט את הנושא של
29 הפעלת סרסורים שהפכו לסוחרים נשים כמודיעים ואת הבעייתיות שהתעוררה עם השתנות התוכנה
30 והמצב המשפטי: הוא התייחס להופעתם של שוטרים דרך קבע במכונים, על מנת לבדוק באופן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 מוגבר ולא רק לפי הנחיה 2.2. האם מתבצעות בהם עבירות, את חשדן של הנשים, בצדק מבחינתן,
2 שהשוטרים הינם חברים של הסרסור או הסוחר ושיש לו קשרים במשטרה. ובהמשך לבעייתיות
3 בהפעלת סרסורים שהפכו לסוחר נשים, כמודיעים של המשטרה:
4
5 ... כמעט כל הסרסורים הפכו להיות מודיעים של המשטרה. גם בשל הקשרים והאינטראקציה וגם
6 בשל העובדה שלבעלי מכוני העיסוי, שהם ללא ספק עבריינים, יש מידעים מצויינים. .. אם סרסור
7 רוצה לסגור את המתחרה שלו אז הוא מדווח עליו. אם הוא רוצה להיפטר מהבנות שלו, הוא
8 מלשין על עצמו כדי לא לשלם להן. צריך לראות את הדינמיות של כל המערכת...
9
10 ... היום אנחנו נמצאים בתפר שבין היחס המרוכך לסרסורים שלפני החוק האוסר על סחר בנשים,
11 כשכל הסרסורים בעצם עזרו למשטרה במידעים מודיעיניים, חשובים ברובם. עלינו מענישה
12 מקלה לחוק שהעונש עליו הוא 16 שנות מאסר. אנחנו בעצם רוצים להעמיד לדין אנשים שקודם
13 היו מקורות מודיעיניים ועסקו בזה - ורובם עסקו בזה. יותר קשה לנו כאשר העד המרכזי שלנו
14 פעל באופן כזה או אחר הן כמודיע והן כסוחר....
15
16 ... כאשר דיברנו עם אנשי המודיעין בוועדה לסחר בנשים, אמרנו להם: רבותי, הנה לנו מצב
17 עובדתי מאוד מורכב ומסובך, כשאנחנו היום עומדים מול הסרסורים האלה, שכולם מחזיקים
18 בידיהם כוח מסויים או מודיעיניות כזאת או אחרת. אמרנו שהמשטרה צריכה לעשות משהו בעניין
19 הזה. הבטיחו לנו שהמסגרת תתחיל להיות מסוננת יותר, דהיינו רגישה יותר. נאמר לנו שנושא
20 הסחר בנשים - שאני לא רואה בו עבירת מין - עולה דרגות ברמה המודיעינית. ...
21
22 36. ביום 12.7.01 קיימה ועדת החקירה הפרלמנטארית דיון תחת הכותרת "העניין העדין של
23 הקשר בין שוטרים לסרסורים" והעלייה בפשיעה באילת, זאת לאחר סיור של הוועדה באילת.
24 בדיון הוועדה מיום 28.11.01 שב עו"ד פרוסט והתייחס לבעייתיות. הנושא עלה גם בדיונים
25 מאוחרים של הוועדה. הדברים בוועדה אינם מהווים כמובן ראיות לצורך התביעה שלפני ובכלל
26 אלא יש בהם כדי להעיד על התייחסות המחוקקים לבעיה אפשרית.
27
28 37. ב - 2005 חוקק חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, תשס"ה - 2005
29 העוסק מפורשות במקומות המשמשים לביצוע עבירות של סרסור למעשי זנות, הבאת אדם לידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 עיסוק בזנות, סחר בבני אדם לעיסוק בזנות, החזקת מקום לשם זנות והשכרת מקום לשם זנות.
2 החוק מסמיך את המשטרה ובתי המשפט לסגור בתי בושת לתקופות קצובות.
3
4 38. יוצא שנכון להחזקתה של המנוחה בידי הנתבע ותוך כדי הדיון בוועדת החקירה
5 הפרלמנטארית, הפעילה המשטרה סרסורים וסוחרי נשים כמקורות מודיעיניים.
6

ממצאים

שאלת האחריות

התביעה נגד הנתבע

10 39. נטל ההוכחה בתביעה רובץ על העיזבון. מעבר לנדרש, מצאתי לשוב וגם להרחיב במסכת
11 הראיות נגד הנתבע. תצהיריה של המנוחה שנעשו לפני התאבדותה כמו גם הודעתה במשטרה
12 הינם ראיות קבילות כנגד הנתבע ביחס למסכת הרחבה של התעללותו בה. אשר למסכת הצרה,
13 היא ודאי הוכחה בממצאים העובדתיים בהם הודה והורשע.
14

15 40. בתצהיר שהוגש באמצעות עו"ד לבנקורן מתארת המנוחה כיצד נבהלה מהמפגש הראשון עם
16 הנתבע שהיה גדל גוף ומצולק כאשר הגיע לקבל אותה או לרכוש אותה מנתבע 3. היא ממשיכה
17 ומתארת כיצד לאחר הבאתה לדירה באילת ביצעה בו לדרישתו ובניגוד לרצונה מין אוראלי, זאת
18 לאחר שאיים עליה שעליה לעשות כל מה שהוא אומר אחרת יחזיר אותה לתל אביב ושם ימכרו
19 אותה למקום הרבה יותר גרוע. כל הנשים בדירה ואף המנוחה אישרו אחת לשנייה שהנתבע מבצע
20 בהן "בדיקה רפואית" עם הגעתן. למחרת נשלחה וקיימה יחסי מין עם לקוחות. בהמשך עלה
21 מספר הלקוחות ל – 15 גברים בלילה והיא נאלצה לעבוד שבעה ימים בשבוע כולל בימי המחזור
22 החודשי. היא מתארת את פחדי הנשים ואת הציות המוחלט לדרישותיו, כי לאחר בריחה של אחת
23 הנשים ממנו עודכן ועדכן אותן שאנשיו במולדובה תפסו את אחיה של אותה אישה וכתרו את ידו .
24 הוא אמר להן שזה יהיה עונשה של כל אחת שתנסה להתחכם. לדבריה חשבה טרם הגעתה
25 לישראל שתקיים יחסי מין כמו עם בעלה על מנת לשלוח כסף לבתה במולדובה ולא שיערה איזה
26 גיהנום תעבור בדירה. היא לא ניסתה לברוח מהנתבע למרות סבלה משום שחששה לחיי אמה
27 ובתה. ועוד, לנשים אסור היה לצאת מהדירה, הן היו נעולות בה. על אף זאת כאשר יצאה באחת
28 הפעמים ושיחקה עם ילדה שכן התגעגעה לבתה, נראתה על ידי אנשים, הם החליטו שהיא
29 "בעייתית" ולכן מכר אותה הנתבע לסרסור אחר בתל אביב. לאחר שנעצרה על ידי המשטרה,
30 מסרה עדות בקשר לסרסור שקנה אותה אך לא על מה שעשה בה הנתבע אלא על אישה אחרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 שכלואה אצלו והיא מבקשת שישחררו ויצילו אותה. לאחר שהועברה להוסטל התקשר אליה נתבע
2 2 ואמר לה שלא תגיד מילה נוספת על הנתבע או על אנשיו, שהנתבע קרא מה שאמרה במשטרה,
3 שהיא שקרנית ואם תדבר עליהם "יהיו לה בעיות". היא פחדה ללכת למשטרה ולמסור עדות על
4 מה שעשה לה הנתבע.

5 העיזבון הוכיח כל אלה כלפי הנתבע.

התביעה נגד המדינה

6
7
8 41. הממצאים העובדתיים אינם יכולים להתייחס למסכת הרחבה אלא למסכת הצרה בלבד.
9 למדינה לא התאפשר לחקור את המנוחה על תצהיריה ומשקלם בזירה זו אפסי. כעת יש לבדוק
10 האם הוכיח העיזבון את שהוא מייחס למדינה באמצעות ראיות אחרות.

11
12 42. העובדה שהנתבע שימש מודיע משטרה החל משנת 1998 אינה שנויה במחלוקת. הנתבע
13 העיד שהמשטרה נתנה לו "חופש פעולה". כשהוצג לו שרפ"ק מויאל הזהיר אותו שאסור לו
14 לעשות עבירות ואם ייתפס הוא ייעצר ויעמד לדין, השיב שאם לא נעצר, סימן שלא עשה עבירות.
15 אך הוא לא שלל את דברי רפ"ק מויאל, תחילה העיד שאינו יכול לזכור זאת אך בהמשך העיד
16 שהוא חושב שבאיזה שלב "יכול להיות שכן". הוא מסיק שאם עבד עד שנת 2002 כנראה שלא
17 עבר עבירה כלשהי ולראיה – הוא נעצר על ידי "דיזינגוף ולא אילת" [עמ' 60]. הוא הסכים שהיה
18 עליו לקבל אישור ממפעיליו לעבור עבירות אך סייג זאת לתחום שקשור למידע שמסר למשטרה
19 אך בנוגע לפעילותו הרגילה בסחר נשים וזנות, אמר שמפעיליו ידעו על פעילותו והסכימו אתה
20 ולכן הבין שמותר לו לעבור עבירות אלו [עמ' 102]. כאמור רפ"ק מויאל העיד שהזהיר אותו
21 אישית [עמ' 131 – 132], שכן בוצעו פשיטות שלא העלו דבר ביחס לסחר בנשים וכאמור על
22 הקושי באיסוף ראיות [עמ' 130]. רפ"ק מויאל אף העיד שכאשר נודע לתחנה על כוונתו של
23 הנתבע לפתוח מכון ליווי חדש, מנעה ממנו המשטרה לעשות כן. הוא הכחיש שהמשטרה הייתה
24 מודיעה לנתבע מראש על פשיטות או כי שיתפה אתו פעולה והעלימה עין ממעשיו [עמ' 144].

25
26 43. העדפתי את עדותו של רפ"ק מויאל. הוא אמנם לא צירף דו"חות משטרה שישאמונים
27 להימצא בידי המשטרה והעיד כאחראי ולא כמי שהפעיל במישרין את הנתבע. הנתבע גם אישר
28 שעמד בקשר עם מויאל ולא רק עם מפעיליו הישיר שרון [עמ' 52]. הבנתו שמותר לו להמשיך
29 בעבירות סחר, גם אם אסור לו לעסוק בעבירות בתחומים עליהם הוא מודיע [לרבות הברחות
30 ומוסר] אינה מבוססת על דבר, הגם שאין בה כל היגיון, שהרי סחר חמור מעבירות מוסר ואף כלול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

- 1 בהן. הנתבע אינו עד אמין, גרסתו נכבשה שכן לא העלה את טענותיו במהלך משפטו הפלילי. הוא
2 אף אישר שהמשטרה הייתה פושטת על הדירות, עוצרת נשים בחשד לשהייה בלתי חוקית ובכך
3 חיזק את עדותו של רפ"ק מויאל [עמ' 64]. לו הייתי עושה שימוש בתצהירה של המנוחה היה
4 עולה ממנו שהמשטרה כן הגיעה לדירות, אך הנשים והיא עצמה לא מסרו מידע מפליל על הנתבע
5 ואנשיו, היא אף לא מסרה מידע כזה ביחס למעשיו כלפיה בהודעתה הראשונה במשטרה.
6 לכן, לא רק שהעיזבון לא הוכיח שיתוף פעולה, הסכמה, עידוד, סיוע או העלמת עין של המשטרה
7 ממעשיו של הנתבע, המדינה הוכיחה שבאמצעים ובמידעים שהיו ברשותה, לא יכולה הייתה
8 לפעול מעבר למה שפעלה, זאת גם לאחר התיקון לחוק העונשין בכלל ובשנת 2001 בפרט.
9
10 44. העיזבון לא הוכיח שהיה בידי המדינה בנסיבות העניין, גם לא בשנת 2001, לאסוף מידע
11 מפליל ברמה של ראיות לכאורה הדרושות לשם העמדתו של הנתבע לדין ואף לא ברמה של חשד
12 סביר כדרוש לשם מעצרו. בנוסף, אף לו הייתה המשטרה עוצרת את הנתבע לפני שהמנוחה
13 הגיעה ארצה, לא הוכח שהיה בידה לחלץ ממנו ראייה, אף לא להגביר את החשדות כלפיו, שכן
14 לא היה בידה די חומר לכך. עבירות הסחר כפי שבוצעו על ידי הנתבע מוגדרות כעבירות חשיפה.
15 על המשטרה לחתור על מנת לאסוף מידע וראיות איכותיים. איסוף סתם לא היה בו די לאור אופן
16 הפעולה של הנתבע. קשה להניח, ודאי להוכיח שסוחרים אחרים היו מתנדבים להפליל את הנתבע,
17 הקורבנות ודאי לא היו עושות כן.
18 בנסיבות אלו נכונה טענת המדינה, ודאי מתקבלת על הדעת וסבירה, שהדרך היחידה והיעילה
19 להשגת ראיות הינה באמצעות סוכן סמוי, כפי שאכן פעלה. מכל מקום העיזבון לא הוכיח אחרת.
20
21 45. ואכן בראשית שנת 2002 ולאחר שהנתבע מכר את המנוחה לסוחר מתל אביב. לטענת העיזבון
22 חדלה המדינה באי הפעלתו של הסוכן במועד מוקדם יותר. ואולם, איתור סוכן והפעלתו, בפרט
23 סוחר נשים שיסכים לכך ואשר יעורר את אמונו של הנתבע, אינה דבר של מה בכך. העובדה
24 שהמשטרה על כל יחידותיה חשדה בנתבע שהוא סוחר בנשים ואף החזיקה במידעים על כך, אינה
25 כשלעצמה מסייעת באיתור סוכן סמוי כזה. העיזבון לא הוכיח שהיה בידי המדינה לעשות כן
26 במועד מוקדם יותר.
27
28 46. איני רואה חיזוק לטענות העיזבון בהגעת המדינה עם הנתבע להסדר טיעון בתיק הפלילי. ניתן
29 לסבור כפי שסברה וועדת החקירה הפרלמנטארית, שעל המדינה לעשות מאמץ להרשיע סוחר
30 נשים ובכללם את הנתבע גם בעבירות הרחבות של אינוס ומעשה סדום. אך טענה זו פועלת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 במישור אחר. עובדתית ניתן להסביר את ההסדר ברצון להגיע במהירות להרשעה ולהימנע
2 מבחינת עדויות וראיות במשפט, הגם שנדרש מהמדינה להוכיחן באמצעות עדותה היחידה של
3 המנוחה וברמת ההוכחה החמורה הנדרשת במשפט פלילי.

4
5 47. אשר להסכמת המדינה להפחתת שנת מאסר במסגרת הערעור לבית המשפט העליון, המדינה
6 מודה שראתה בהיותו של הנתבע מודיע משום נסיבה מקלה. טענה חזקה היא שנוכח החומרה
7 היתרה של עבירות הסחר בהן הורשע, העובדה שביצע אותן תוך ניצול תשתית הסרסרות שלו
8 ובמהלך היותו מודיע, הינה דווקא נסיבה המחייבת להחמיר עמו. ואולם בית המשפט העליון
9 אישר את ההסדר. בנוסף, אין בכך משום חיזוק לטענות העיזבון כלפי המדינה.

10
11 48. הנתבע שוחרר ממאסרו לאחר ריצוי שני שלישים ממנו. העיזבון לא הוכיח שבכך ישנה חריגה
12 מהדין ומהנהלים הנקוטים כלפי אסירים אחרים שחלקם אף ביצעו עבירות חמורות בהרבה.
13 ושוב, גם בכך אין כדי לחזק את טענת העיזבון לגבי אחריות מדינה.
14 **בנסיבות אלה לא הוכיח העיזבון את טענתו.**

15
16 49. מעבר לנדרש, הוכח באמצעות סנ"צ חיים ופקד קפלן שדווקא במקרה של הנתבע ועל אף
17 הכללתה של המדינה באותה תקופה ברשימה השחורה ועל אף היותו של הנתבע מודיע, נקטה
18 המדינה בכל האמצעים שעמדו לרשותה, ודאי בכל האמצעים הסבירים בהתחשב במוגבלותם של
19 אמצעים אלו. העובדה שבשלב מסוים לא ידעו הימ"רים על העבירות שמבצע הנתבע על אף
20 שהוכרו כיעד אדם או כיעד מחווי, אינה שוללת זרימת מידע בעניינו לימ"רים.
21 **לכן לא אוכל לקבוע שנתק בין היחידות, אף לו הוכח, הוא שמנע את חשיפתו של הנתבע.**

22
23 **לסיכום : על אף סבלה הנורא של המנוחה לא הוכיח העיזבון אחריות מדינה. די בכך על מנת**
24 **לדחות את התביעה.**

25
26 מעבר לנדרש, אדון ביתר המחלוקות בין העיזבון לבין המדינה.

קשר סיבתי

27
28
29 50. העיזבון לא הוכיח קשר סיבתי בין התאבדותה של המנוחה לבין מעשיו של הנתבע. מטבע
30 הדברים ולאור התאבדותה טרם בירור התביעה, לא היה בידי העיזבון להגיש חוות דעת מומחה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 לעניין זה ובכלל. אף לו היה העיזבון מגיש חוות דעת, הייתה זו חוות דעת תיאורטית. לא ניתן
2 להוכיח קשר סיבתי באמצעות מחקרים, שכן יש לבחון את הנתונים ולקבוע ממצאים קונקרטיים
3 ביחס לקורבן הספציפי.

4
5 51. אף בהינתן תזות מחקריות, קשה לבסס לפיהן ממצאים ולו קלושים בעניינה של המנוחה. היא
6 יצאה מחזקתו של הנתבע באוקטובר 2001. היא שהתה בחסות המשטרה, בין באכסניה ובין
7 בדירה עם החבר שלה מאז ועד להתאבדותה ב – 4.7.03. לא הייתה אינדיקציה כלשהי, אף לא
8 תלונה מצידה, גם לא לעורכות הדין ולמרכז הסיוע שטיפל בה, לכך שמצבה הנפשי מתדרדר כמו
9 גם לחרדות מפני גורל משפחתה ונוכח איומיו של הנתבע. לפי תצהירה איים עליה הנתבע בעת
10 מסירת הודעתה הראשונה במשטרה. איומיו לא מומשו. המנוחה תפקדה כראוי, עבדה לפרנסתה
11 אמנם בעבודות מזדמנות וקיימה חיי זוגיות. היא אף דאגה לקדם את ענייניה מול הנתבע והגישה
12 נגדו תביעה נגזרת עם סיום משפטו הפלילי ב – 3.3.03. בנוסף קידמה את ענייניה מול המדינה
13 בהגשת עתירה מנהלית.

14 העיזבון לא הוכיח קשר סיבתי עובדתי בין התאבדותה לבין אחריות מדינה לו נמצאה. העיזבון גם
15 לא הוכיח קשר סיבתי משפטי, היינו שהיה על המדינה לצפות שהמנוחה תתאבד.

היקף הנזקים בתביעה כלפי המדינה

16
17
18 52. מצבה הכלכלי של משפחת המנוחה גרוע והדבר הוכח בתצהירי עורכות הדין שביקרו את
19 המשפחה. עצם הגעתה לישראל על מנת לעבוד בזנות מחזקת זאת.
20 ואולם למצב כלכלי זה אין קשר להיקף הנזקים כלפי המדינה.

21
22 53. המדינה אינה צריכה להשיב לעיזבון את כספי האתנן שגזל הנתבע מהמנוחה. איני רואה קשר
23 סיבתי בין הגזל לבין אחריות מדינה. מעבר לנדרש ומעבר להיעדר אשם מוסרי של המדינה הרי לו
24 הייתה המנוחה עוסקת בזנות לפי תכניתה המקורית, מי לדינו יתקע שסוחר או סרסור אחר היה
25 פועל נגדה אחרת?
26 העיזבון לא הוכיח ראש נזק או עילה זו.

27
28 54. הפסדי השתכרות בשנים האבודות – לו הייתה המנוחה עוסקת בזנות לפי תכניתה המקורית
29 ולו מנעה המדינה את הסחר בה מלכתחילה או במועד מוקדם יותר, הייתה מגורשת מהארץ
30 בהיותה שוהה בלתי חוקית. העיזבון לא הוכיח שהמדינה הייתה מתירה לה להישאר בארץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1 הראיה, שגם לאחר מתן עדותה נגד הנתבע וגם לאחר הפללתו, נדרשה להגיש עתירה מנהלית לשם
2 הותרתה בארץ ואין ראיה לכאורית לכך שהמדינה הייתה מתירה לה לעשות כן. מעבר לנדרש,
3 העיזבון לא הוכיח את רמת השתכרותה של המנוחה בישראל או במולדובה.
4 העיזבון לא הוכיח ראש נזק זה.

5
6 55. נותר לדון בנזק הלא ממוני. תחילה לנושא מעוולים יחד. במקרים אלו וכאשר המעוול המרכזי
7 הוא עבריין אכזר, פורע חוק וחותר תחת כל קנה מידה מוסרי, אין זה ראוי לחייב את המדינה
8 בפיצוי יחד ולחוד עמו. אין גם מקום לחייב את המדינה בפיצויים עונשיים בגין מעשיו של
9 הנתבע.
10 לו נדרשתי, הייתי מחייבת את המדינה בנפרד בפיצוי של 50,000 ₪ בלבד.

היקף הנזקים בתביעה כלפי הנתבע

11
12
13 56. כאן יש חשיבות ורלוונטיות למצבה הכלכלי של משפחת המנוחה. מעשיו של הנתבע במנוחה
14 התאפשרו עקב מצב זה. קשה בכלל למצוא מילים לתיאור אשמו הפלילי, האזרחי והמוסרי כלפיה.
15 הנתבע רמס כל כבוד וזכויות אדם שלה.

16
17 57. על הנתבע להשיב לעיזבון את עלויות ההבאה של המנוחה לישראל, עלויות שגזל ממנה
18 בכפייה ובאילוף.
19 אני פוסקת לעיזבון \$7,000 משוערכים לפי ריבית והצמדה כחוק מיום 15.6.01 שהוא מועד
20 רכישתה של המנוחה מנתבע 3 ועד היום.

21
22 58. על הנתבע גם להשיב לעיזבון את "חלקו" בכספי האתנן שגזל ממנה. הנתבע הודה והורשע
23 במעשים אלו אם כי הסכומים כשלעצמם לא הוכחו. על העיזבון לבסס את היקף הנזק גם כלפי
24 הנתבע שלא התייצב למשפטו. המנוחה לא פירטה אותם בתצהירה.
25 על אף שמדובר בנזק מיוחד, הרי מכוח שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בנסיבות אלו, מצאתי
26 לפסוק לעיזבון סכום גלובאלי של 120,000 ₪.

27
28 59. העיזבון לא ביסס הפסדי השתכרות לשנים האבודות מאותם טעמים שלא ביססם כלפי
29 המדינה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

60. כעת לעיקר, הנזק הלא ממוני על ראשיו השונים. רמת הפיצוי של קורבנות סחר הן על עצם הפגיעה בזכויותיהן החוקתיות והן בגין מעשים והתעללות שבוצעו בהן עלתה ובתי המשפט פוסקים סכומים משמעותיים אף ללא הוכחות קונקרטיות ואף כאשר הקורבנות לא העידו במשפטן [ראו סקירתו וניתוחו של השופט בכר בת.א. [מח – תל אביב] 2727/06 פלונית נ' אלמוני, פורסם בנבו].

אני מחייבת את הנתבע לפצות את העיזבון - בסכום של 400,000 ₪ וכן בפיצויים עונשיים בסכום של 100,000 ₪.

סוף דבר

התביעה נגד הנתבע מתקבלת.

אני מחייבת אותו לפצות את העיזבון בסכומים המפורטים בפסק הדין. לסכומים למעט \$ 7,000 מתווספים הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל. כמו כן אני מחייבת אותו לשלם לעיזבון אגרת משפט והוצאות בסכום של 10,000 ₪ וכן שכ"ט בשיעור 20% מהסכום הפסוק.

התביעה נגד המדינה נדחית.

בנסיבות העניין, לאור מצבו הכלכלי של העיזבון כמו גם תפקידה הציבורי החשוב של המדינה בהגנה על קורבנות סחר בנשים ואף הקצאת משאבים רבים מצידה במיגור התופעה ובפיצוי ושיקום הקורבנות, לא ראיתי לעשות צו להוצאות.

ניתן היום, א' אלול תשע"ג, 07 אוגוסט 2013, בהעדר הצדדים.

יעל הניג, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55775-06 פלונית ואח' נ' אלמוני(אסיר) ואח'

1